Vokativo (G). En kelkaj lingvoj, kazo montranta la alparolatan personon.

vokto Z. Kontrolisto, intendanto.

* Voli (tr). 1 Pli malpli energie uzi la spiritajn fortojn, per kiuj efektiviĝas la agoj : ~i aŭ ne~i neniu malpermesas Z; mi havas ĉiam la kapablon ∼i, sed ne ĉiam la forton realigi; kiu ~as, tiu povas B; viro, kiu ne scias ~i ; ~u, kion vi ~as ; maldiligentulo ŝovas sian manon en la poton, k ne ~as venigi ĝin al sia buŝo Z; ∼anta kruro ne laciĝas de kuro Z. 2 Koncentrigi sian atenton al la ideo de ia ago, por ke ĝi efektiviĝu : kion oni ~as, tion oni povas Z; dio ~u, ke...; li ne ~is eĉ respondi al mi ; ĉu vi volas, ke mi venigu lin? ĝi ne akceptas, se vi ~as eĉ multe donaci Z; kial vi ~as serĉi al vi plezuron ĉe fremda virino 2 ? mi ~as diri al vi la veron Z; kiam mi ~as esprimi direkton, mi... Z; mi ~as, ke vi tien iru Z; trovinte neniun, kiu ~us (bon-~us) \$in akcepti Z (Kp intenci, decidi, ORDONI, DEZIRI, CELI). 3 ~i iri : mi ~as en militon Z; ŝi ~is en kaleŝon Z; ne ∼as kokin' al festeno, sed oni ĝin trenas perforte Z; la hundeto leviĝas k ~as ankaŭ sur la balancilon 2. 4 ~i akcepti, havi : ~us kato fiŝojn, sed la akvon ĝi timas Z. ~0. 1 Kapablo ~i : ĉu la homo posedas liberan ~on? kie estas ~o, tie estas vojo; de la ~o la ordono pli efikas ol bastono Z; ~o k deziro leĝojn ne konas Z: energia, malforta ~o; mi demandis min, kia streĉo de la ~o levis lin B. 2 Tio, kion oni precize volas : kiom da koroj, tiom da ~oj Z; konformiĝi al ies ~o; tia estas mia ~o; la ~o de la ĉielo plenumiĝu! ~a. Rilata al ~o: ~a ago, movo (Kp konscia). ~e ne~e. Devigite : ĉu oni ~as aŭ ne : ~e ne~e, li devas cedi B. Bon~i (ntr). 1 Esti tiel bona, ke oni ~as; afable konsenti : bon~u pasigi al mi la salon. 2 ~i fari bonon al iu : lia bon~o donis al mi pardonon; malbon~a kritikisto, recenzisto. Kontraŭ~a, mal~a, ne~a, preter-~a Z. Okazonta malgraŭ ies ~o; trudita : edziĝo kontraŭ~a ; la larmoj preter~e fluis 2 ; se iu pentristo ĝin vidis, li preter~e (senkonscie) kaptis la penikon por ĝin pentri Z. Laŭ~e. Laŭ sia ~o aŭ gusto. Liber~a, mem~a, propra~a. Okazanta laŭ ies ~o; spontanea, volonta: liber~a

decido; mem~a ekzilo; mem~e sin enskribi en la armeon B; mi mem~e pasigis parlon de mia vivo en grandaj suferoj k oferoj Z; ni propra~e donis al la mondo tiun rajton Z; jugo propra~a ne estas malmola Z. Mal~1 (ntr). Rifuzi, ne ~i: ne mal~u puni knabon Z. Sen~a. Ne kapabla ~i (Vd ŝafo).

volbo. Arkforma plafono konsistanta el ŝtonoj, kiuj apogas sin unuj sur la aliaj : (f) la blua ĉielo ~iĝis super ni.

volitivo (G). Gramatika modo, per kiu kelkaj lingvoj esprimas ĝeneralan ideon de volo, ne distingante celecon, deziron, volon, ordonon aŭ peton (u-modo): la esp-a ~o respondas jen al la imperativo, jen al la subjunktivo de la eŭropaj lingvoj, laŭ lio, se ĝi estas en ĉefa aŭ dependa propozicio.

*Volonte. Konsente k kontente, laŭ volo k plaĉo: mi ~e plenumis vian deziron Z; mi akceptas ~e vian invilon; mal~e (kontraŭvole) obei. ~(ec) o. Volo agi kompleze laŭ ies deziro: ĉiu ellernadus tiun internacian lingvon kun la plej granda ~eco k fervoreco Z. ~1 (x). Bonvoli, esti favore humoranta por io. ~lgl. Inklinigi, taŭge humorigi iun por io. ~ulo. Iu, kiu faras ion propravole, sendevige; memvolulo.

volto <. Elektromova forto de kurento, kiu produktas unu amperon je rezisto de unu omo.

***Volumo.** Aro da kelkaj manskribitaj aŭ presitaj kajeroj, kune binditaj aŭ broŝuritaj : libro en du \sim oj.

Volumeno Z. Parto de la spaco okupata de iu korpo: el ĉiuj korpoj havantaj egalajn surfacojn la sfero havas la plej grandan ~on B.

- *Volupto. Plezuro de la sentumoj, kaŭzanta tre vivan ĝuon : ĝui ~on Z ; li serĉigis lin ĉe ĉiuj ~vendistinoj ; ~ama temperamento.
- *Volvi (tr). 1 Plurfoje rondmeti ion flekseblan čirkaŭ io alia: ~i ŝnuron flekseblan čirkaŭ io alia: ~i ŝnuron kolon z, bandaĝon ĉirkaŭ brako; vinberbranĉoj ~is sin ĉirkaŭ la kolonoj Z; hederoj ~iĝis ĉirkaŭ la arboj B; ~ajo da fadeno, de lupolo Z; granda pergamena rul~ajo Z. 2 Rondirigi objekton ĉirkaŭ ĝi mem: ~i paperfolion; ~ita rubando,